

СТАТУВАЊЕТО НА СЛАВА, ВТОРА
ПОЛОВИНА НА XIX ВЕК. 35-46 стр.
БУГАРСКИ ЈАЗИК. 21,5 X 14 см.
(Своина на Архивот на СРМ)

много свѣтите ни родници и прия-
тели, како те видѣха те сѣт се върналь живъ
и здравъ.

Послѣ занесе на царя Калифа два
каменіе отъ най гостинимъ и свѣтишимъ,
та му ги подарихъ, които приѣ сѣ най
голямо благодареніе и ги руди въ сокро-
вището си, како едни нѣща по отлостни
отъ какото дружѣности и наше той.
Раздадохъ още на много приятели и
сиропамъ отъ тия каменіе, по съ от-
положеніе та си живѣхъ въ убеселеніе
сѣ наше приятели и родници, които
какото те видѣха по именѣ и по об-
рати, такава по много те обидѣха и ги
се радваха; съдователно, пишехъ себеси
за най гостимъ и обатъ голѣбкѣ на
на свѣта. Тая е поята повѣстъ, любезни
пои гости, на второто ни пѣтуваніе.

Како свършихъ сабахъ повѣстѣта си,
заръчавъ на хазната рина си да даде на ха,

но
 намина отъ сто мѣстности, и го поканимъ
 да доиде и утврѣт заедно съ другите прия-
 тели на миршеството, за да гле и
 третата повѣсть на прѣтубаніето му.
 И тѣи, на утрѣто доидоха свѣтките
 гости на опредѣленомѣрне, които
 наидоха вѣло тринаозата, медно...
 съ хапанинати, които бѣше си забѣ-
 равилъ сиранишкѣмъ мѣсто во кои-
 то се напирани по прѣтуби; прѣтубе
 сѣдѣ като се веселили, захваналъ
 Сабахъ да прикаже повѣстьта на
 третото си прѣтубаніе, както
 сѣдѣ по на долу.

Медорне

Молни, молни и не зорна-
 вѣи, тѣа лѣзрѣ и прѣтубе
 и другарѣ:

Медорне

Третото прѣтубаніе на Сабахъ,
 Морскія прѣтуби.

Тестите веселби и угроженіе що
 правихъ сториха не въ малко
 време да заборава стравините,
 си приидѣмъ дѣто бѣхъ и стегли
 въ прѣтубаніето си прѣтубаніе; а
 най-повсе зашто бѣхъ си на си-
 тилъ отъ малкова веселби и у-
 роженіе; подобно и людата ни ма-
 достъ и тѣлесното ни здравіе като
 да ма побудѣаха да не седа на е-
 дѣо мѣсто: и тѣи ни направиха
 ишахъ за да отидѣ да вида и дру-
 ги нови мѣста други градича и
 други народи и обивай по свѣта,
 тѣи като рѣшихъ бѣше да отидѣ при-
 купихъ довалмо стока, отъ която се
 търсеше напатакъ, та като се

придружилъ от други търговци потегли-
 хне от единъ корабъ къ нѣмъ Шидийкуте
 острови. И подиръ тридесетдневноплу-
 вание стигнахне на едни ветрове въ
 които разпродадохне малко отъ стоки-
 те си въ друи, и пратихахне от други
 такънашии стоки; и сѣдѣхъ петъ дни
 потелихне отъ тая, но ни хваща
 една такъва галена буря, щото кора-
 батъ си изгуби прѣтъ, та ни занесе
 близу до едниѣ непознатъ ветровѣ,
 на които спрѣхне отъ неволѣ, както бе-
 хне принудени отъ лошето и против-
 но време.

Наосадивание, корабначалникатъ
 както позна оши ветровѣ, каза ни: зна-
 ета ли нѣщо господѣ? знаене, ако ни
 кажеши, ни нѣ отговорихне, туки
 шибтавъ едно галено множество диви

хора величести и наоснаности, сыр-
 високи от ретири крака, и да не ся не-
 какъ изидете да ударите некого,
 или нѣкакъ разругите, защото ни
 изобиватъ до единъ во едно нѣмове-
 ние. Едва нѣ изгубна корабначални-
 катъ тѣзи дупои, ненадѣвно видѣхне
 едно голено множество отъ тѣхъ нѣр-
 сии диваци, които плувишката и.
 дѣха къ нѣмъ маедъ, на като ни обидоу-
 ха коработъ, на лепиха се около него
 като нѣдвизи, нѣколко навлезохавъ-
 турѣ, а нѣколко се накариха по време-
 тата съ нешказана оръзостъ, ка-
 то найнуди; захванаха да ни гово-
 рятъ единъ езикъ, които ни мито-
 стие го сачували, по шѣ изрѣзоча ту-
 таки взимта на кораба, които бие
 соедъ испуската котва, та като го
 итеглиха на края, изнесоха ни вѣнѣ.

Ний никакъ не имъ се сопротивихне,
за да не ни издѣятъ. И тъй като ни
изнесоха въ островъ, спуснаха вътрѣша-
та на кораба та го занесоха на дру-
го островъ изъ което беха дошли тѣ,
то се вижда че тамъ да живѣятъ; си-
чките кораби що прѣтуваха изъ оный
места, много се пазиха отъ оубзи-
принѣдигше ветрове, А наскъ като ни
завиде неволно пореката буре, и
ли отъ злата ни честъ, догрупани
се това принѣдигше до лавата буре
да убѣтине, защото овише нощъ
по прѣката прагова, и нѣнахне
какво да сторишъ.

Отдѣлехихне ся малко отъ край
брегѣето и потелихне на вѣтѣтъ.
изъ островъ, тамъ на вѣтрихне се
какви овози и растенія, отъ ко-
ито ядохне какъто да си прѣла.

дунъ пладоств-та, съ надежда да по-
нѣкакъ ни се покви нѣкое средство
за отдрѣваніе, пакъ овише ни, така
хне се спрѣт-та отъ нѣмѣта на
нѣмѣта, като нѣкой затворени
говеда въ салахната.

Като вѣтрохне по навѣтѣбизъ
острова, зрѣнахне отъ далѣкъ едно-
голена здание, като да овише не-
кой Паламъ, и като стигнахне
тамъ видѣхне оубѣтвительна-
че овише прѣкрасенъ паламъ, на
когото портане оха отъ кипа
рисово дѣрво, изработени съ го-
лено искусство; нѣ като да не ми-
вѣше нѣкой въ него, защотого
вѣшка оуша а не видѣхне
никакъ въ него: и като вѣтрохне
вѣтѣтъ, видѣхне едина голенъ оворъ,
и едина стѣла която извѣждаше

на палатките гардини; и като
 диколухне из двора, масань мата,
 махъ, видѣне на едно мѣсто единъ
 голънъ кунъ човѣки кости и ра,
 жени за погение. Могавъ вѣге разора
 хне синца, че сядовѣта ни докърата
 туба щемъ не щемъ да зачинамъ,
 и тѣи чѣхъне отъ минуѣта на ми
 нута зашиваніе тоси.

А като не видѣне нито една
 говешка душа да ни вѣе измадѣдъ,
 и поеме отвѣне за порени, най
 нощъ доближаваше совѣтвахнѣся
 де да премогнуваме, не надѣвнѣся
 отвориха едни врата отъ потъ
 палата, и излезе единъ страшенъ
 и чернъ дивакъ, който свиса
 по со едно око, и то на челото
 му, до малкува червено, щото се
 виждаше като нѣкоя за червена

подкова въ ордѣ, прѣгнѣте му здѣ
 отвѣа дѣли конѣи една гламъ, и
 остри като илли, който отвѣа
 изгадени на вѣнъ като на Сионъ,
 устата му отвѣа като конѣски...
 долмата му устна висеше конѣи
 до пояса му; ушите му отвѣа голе
 ми нѣщо единъ лѣхъ и по
 вина, широко вдлѣсти като
 на Сионъ, който му закриваха
 собенъ рѣнѣтата, ноктите
 му отвѣа лѣвски а тѣлото му св
 ие вдлѣсто и черно като нѣ
 кой пѣклопъ, или като нѣкой
 сатиръ, до малкова страшенъ
 и дивенъ, щото щанъ го видѣ
 хне вѣка не ни хнѣся като нѣкой
 кунѣри.

Достѣни до насъ и като ни из
 мѣда страшно простѣ и рѣка.

та та хвана мене на прѣвѣ, на на
 попила за врата като касаниѣ
 кога отиваѣт ѡмето по отивка
 ма да мѣ тидето, и добро за кѣ
 мѣ или не; и тѣи като мѣ мѣтѣ,
 ри славѣ и прѣшавѣ, остави мѣ, и
 хваща дружитѣ единѣ по единѣ,
 на мѣ отиваѣше кои сѣ потидети.

И наѣ по сѣв като мѣтѣри по
 тидетѣ корабѣ на голми касавѣ мѣ, хва
 на го за шѣта сѣ една рѣка, и сѣ дру
 гата го прободо сѣ рѣчана, како ре
 стѣне Петровско тиле, по сѣв на кѣ
 ди гѣтѣнѣ оиднѣ, ма го отегѣ и ѣ
 де предѣ насѣ.

И като си свѣрши тѣа звѣрка
 вѣгѣра, отиде тѣа сѣ забре пакѣ по сѣ
 палама, прѣвѣ отѣо стѣне ѣзле
 зѣнѣ, и стѣна да стѣ, и сѣвѣд като
 заспа, до тѣлкова сѣмно хвѣркаше,

што пишѣхѣни че ѣрѣни, и тѣо мѣо.
 во хѣрѣканѣе гѣвоше сѣ да кѣмѣтѣ
 отѣтѣмѣтѣ порѣто ѣзѣ едни гѣлѣти
 мѣо мѣни, коѣто стѣха далѣге ѣколо
 сѣдѣндѣсѣтѣ мѣни, ма сѣна до отѣд,
 мѣванѣе сѣ не прѣстѣано хѣрѣканѣе.

Вѣобразѣте си сѣга, поѣи прѣмѣ
 мѣ, во какѣво тѣлно сѣстѣо мѣе стѣхѣни
 мѣи тѣо гѣва, като мѣе да хѣне сѣ стѣи
 тѣе сѣи стѣни гѣтѣнѣ, да сѣ сѣ дру
 гѣрѣтѣ мѣи сѣ сѣ мѣо мѣтѣ! и тѣи
 не сѣ мѣо мѣ прѣмѣ мѣа хѣне сѣ мѣи
 кѣзѣмѣ стѣрахѣ и пѣрѣмѣ, на отѣмѣ
 ванѣе сѣвѣд като сѣ сѣ стѣи и гѣзѣ
 да сѣ раскѣнѣда на тѣмѣтѣ оѣтѣрова,
 нѣ като видѣхѣне че сѣ отѣмѣлѣи отѣ
 палама мѣо, захванѣхѣне да сѣ
 стѣмѣкѣване сѣмѣна едни мѣо,
 што отѣ мѣи мѣтѣе тѣа гѣсѣ мѣи мѣ
 си кѣмѣе мѣе паламѣтѣ, коѣто

бше за насъ касатица! накаръ те ний
 обхти много, а врегатъ тже ни еде-
 ме, само едины, обаче не обхти се со-
 втвали да го убиеме та да се отдр-
 воне отъ него, нъ мислехи въ дру-
 ги средитва да се избавимъ, обаче
 свръхите быха на пусто.

Тъи като обхти се отгали до-
 единъ, ревере за насъ мена отдр-
 тание, и тже се прѣ, и мезохне и
 ний да се расхотидани изъ остро-
 ва на вѣтрѣ, еднъи обогия и дру-
 ги секакви (обогия растениа, трѣ,
 саяти и нѣкое лѣство за да препо-
 муване и знопаствѣ и дурмата нощъ,
 въ туй време, мене ни хрунла въ ѳ-
 на нѣкое средитва за да можемъ се
 избави отъ тая страшениа зѣвъ,
 сир. да направимъ нѣколко плу-
 ти отъ прѣки и дѣки, който ве-

звемта се намираха доволно и змагъвъ.
 по перекото крайобшиа, въ който пунти
 да се содиратъ до двѣ-три души въ една
 та; и тѣи посто мѣстие се одобри отъ
 синца.

П
 Прогее, тутакси запогнахне и на-
 правихне итхалко пунти, който ка-
 то ни оставихне по край-брежието, тѣ
 махне като застгаи се единъето за да о-
 тиденъ на палата каде ошзидъ и ррсеиъ
 зѣвъ, се наптренио, те презъ нощъ та кога-
 то ети и хръка, да му извадимъ окомосъ
 единъ отъ неговите ррмени, и носит оком-
 менъ, да го и убиемъ, ако ли не, тже оста-
 не свѣтъ и моравъ не тже ноще бере да бу-
 луба, и ако би да само той, можемъ ни
 въ покойно ѳ тая островъ, подиръ сврѣтъ,
 та му, или подиръ оствениетану. А а-
 ко бида ина отъ други другари, и не по-
 жемъ го ѳди, мой свѣтъ като оше тжеи

вика на покоръ въ гдѣ погласиѣ си маѣ,
 ии тогава като ипаче приложени
 мути покрай порога, като ся зехи
 гелѣ тутакси и ги впусени въ вода,
 та и като вбвзени въ мѣхъ съ попоръ-
 та на лопатите ще ся отдрвенѣ...
 отъ свемето ии въ нападение, и подобѣ
 дани чдматъ порскитѣ вѣли, отъ
 какото да ни ижеде оижеи. пррсеиъ зверъ,
 та синца согласно на това решение..
 стилиахне на палата окая едикатъ
 гасѣ отъ пощѣ-та, и аскрихне на едно
 тельно лѣсто, та само, гекехне да
 го чуене да хърка, много ся гудихне, за-
 що не ся гувалие да хърка, кога дари
 нѣтъ хъркаше та ижеха паними-
 те.

Не мина много вѣне и менадѣи,
 но гухне едиин шумъ и урновитѣ..
 маѣ, които викаше оижеи дивакѣ,

като итхой мадеиъ тигурѣ, и като вѣтѣ
 зе въ двора накладе чаленѣ оиди, поств
 ся растиге масенѣ напатакѣ и въ дво-
 ра да не тдрри като итхой обсервѣиъ,
 ни обѣне ся свили като итхой таравиши
 и комай припути отъ страхъ, той
 щонѣ ии здрма обѣне, нападма отъ го-
 рѣни и грабна кои тидетидѣи, и ту-
 такси го приобде на размекатѣ, оне-
 чего и го ижеде; отиде та си ивима поѣ
 палататѣ, та щонѣ си шопни маѣ,
 та тутакси заспа, и захвала да хър-
 ка талкова силно щото палататѣ
 ся тдрраше и пустимите ижеха.

Почава ми некаичише като ся
 надрогихне малко отидохне да в-
 твурнеиъ на таѣ гудсенѣ зѣрѣ, зех-
 не въ рѣка секи по едиинъ рррсеиъ
 таги нажежохне въ оиди докѣтѣ
 станала бере гевени. поств оиѣ.

дохне при него девять души по мази,
та ну ми забрѣхне въ око, и тѣи-
го боити хне.

Толъ матъ бѣлка каа то уетъ мѣсто
тоя збѣрѣ, направиго да вѣтка толко,
ва страшимо, што се утѣмиваха
и негубѣтвиземниште сурзѣства,
тога ва става съ волѣвъ и бѣгѣни
тѣри на санѣ на матѣкъ съ отбѣ-
рени рѣзѣ, дамо ибѣка хваме ибѣ-
каи отъ каа, за да го раскѣса отъ дѣ-
ростѣ и бѣбѣрѣвъ, а ни и бѣхне съ вѣри-
ли дѣто той не можеше да ни ка-
нѣри; сѣбѣъ като ни тѣри напу-
сто, та не нех на нѣри, отиде та
ся хваме за дубарѣ и пипешканѣ
влучи пѣтмиште брѣто и излезе
вѣно, носѣт маама да вѣка по смѣ-
но и страшимо.

Ни шванъ разобрахне отъ прѣвѣ,

мението на вѣка мѣсто ну, тута кеи из-
лѣзохне отъ онзи збѣрки на лѣтъ, та
се гатѣкохне смѣза на порѣкото крайбре-
ние, дѣто и пахне приломвени пѣти, ко-
ито ни впуцахне тута кеи въ порѣто,
и рѣка хне цѣла погуъ до отъ едина, за да
хѣтзени въ пѣтмиште и да тѣри менѣ
по порѣто, ако видѣни да и дѣтѣ по дѣтѣ
ни онзи сѣбѣъ збѣрѣ съ ибѣкой неговѣ дубарѣ-
ри, обѣре си предпоставихне на ума, че
сѣбѣъ като и шрѣб сѣмѣзето и не ну
се чѣе вѣке рѣрѣновитѣя маа, то знаме
че е изорѣхналѣ, тога ва поменѣ се вѣри
назадъ и да мѣвѣнѣ въ онзи палатѣ,
до отъ намерѣни ибѣкое благопрѣятно сре-
дѣто да се изобавѣнѣ отъ тоя островѣ.

Нѣ шванъ се зазори, видѣхне онзи...
сѣбѣъ збѣрѣ отъ еъ два такива като него,
които го дѣрѣмѣха и носѣха каа въ морѣко,
то крайбрежие, придрѣзмени съ много

таквиа диваци погодни на твѣхъ мѣ-
 нѣхъ и мени, които сега сѣмъ сѣ въ
 мѣстахъ като мѣст да поимъ: защото
 едни мѣстахъ покрѣдъ, други по дѣръ,
 като ивкой разгнѣвени лѣви.

Нѣй шона ги зарѣкаше навѣзохъ
 ме тутакси въ публични мѣста, и
 съ пометъ-та на лопати тѣхъ се
 отдалечихъ отъ крайбрежіето, мѣ
 захвѣнаха да хвърчатъ въ каменѣ по
 дѣръ мѣст, мажкова стѣрпимство,
 щото стѣлаха до насъ, отъ оѣхъ не
 на галерѣ копей единакъ часъ отъ кра-
 йбрежіето, ма удѣвиха другите --
 публични съ другаритѣ ни насъмо,
 отъ които остана сѣмъ оѣхъ въ пуб-
 лични мѣста, а другите станаха мѣр-
 тѣ на порскитѣ вѣли.

Ако съ дванадѣти другари, що
 оѣхъ со една публична, като сѣ отдале-
 чихъ на вѣтрѣ въ морето, отърѣва

хне сѣ отъ оѣвзи диваци що ни гони-
 ха, обаче станахъ не ивратка на порскитѣ,
 те вѣли ивѣдъ денъ и ивѣдъ та мѣстъ,
 а вториятъ денъ по зора найдохъ неся
 на другъ островъ, и сѣ изобавихъ не
 отъ смѣртѣ-та. Въ тоя островъ...
 на вѣрнихъ не доволно обогнѣ и расте-
 нѣ, а въ ивѣдъ та мѣстъ застѣхъ не.
 по край порскитѣ крайбрежія.

Обаче тутакси сѣ оѣбудихъ не...
 отъ свѣтлѣето на една голѣна звѣ-
 нѣ, отъ която като сѣ судидахъ не
 до мажкова близу оѣмѣ до насъ, що
 то ивѣтѣ едного отъ другаритѣ-
 ни ивѣдѣнахъ, макаръ че сѣ оѣхъ не
 ме коркиятъ и вѣкаше до бога за
 напоитъ, но сѣрѣко му оѣ на пусто!
 азъ и другаритѣ мѣтѣ ни що оѣше
 останахъ мѣрпихъ не да оѣване за-
 маиени и запѣли, дупѣ мѣстъ: о-
 лѣе, горѣна, нѣй злогѣстни! вѣра

се радвахме отто се бехме отдръпа-
ле отъ гисениите диваци и мор-
ските вълни, а сега ни даватъ
ха други принудения много по-
голяни и страшни.

Ситъ като се развигла отъ
сприхнея отъ порското край-
брежие, и по аурои напърихне
едно големо шуместо дърво, на ко-
ето ртихне да премотуване и дуга
та мотъ за да се забрани отъ ди-
вите збърове. И тъй наоъвечеръ,
ситъ като се наадохне дооръ обочи-
а, понеже не нахне друго какъво да я
денъ, възкачихне а горъ на дървото,
и като се попила наико отъ мотъ,
та, чухне немадвимо свиренито
на гилта, тукъ подъ дървото.

Посит захвана да се навива на
кълбо и да се карва на горъ, тъй ка

то се доближи до другаря ни, който
бвше по надолу, и тмаго изведи
и се пррмепоса; аед остана на дърво,
то до отвса сина, тогава свзахво
лу като прирѣд отъ страхъ! и тѣ
като си вобрядвахъ за злогестина,
та на другаризнтъ си, въ която се
напираше и под животъ, стигна
хъ бере въ крайно отгелние, щото се
налко остана да се хвърля въ море,
то да се удава, отъ какото да ми-
вта въ тоя поразителенъ островъ и
да елда сплени въ утробата на она-
зи человѣкоядна змѣ.

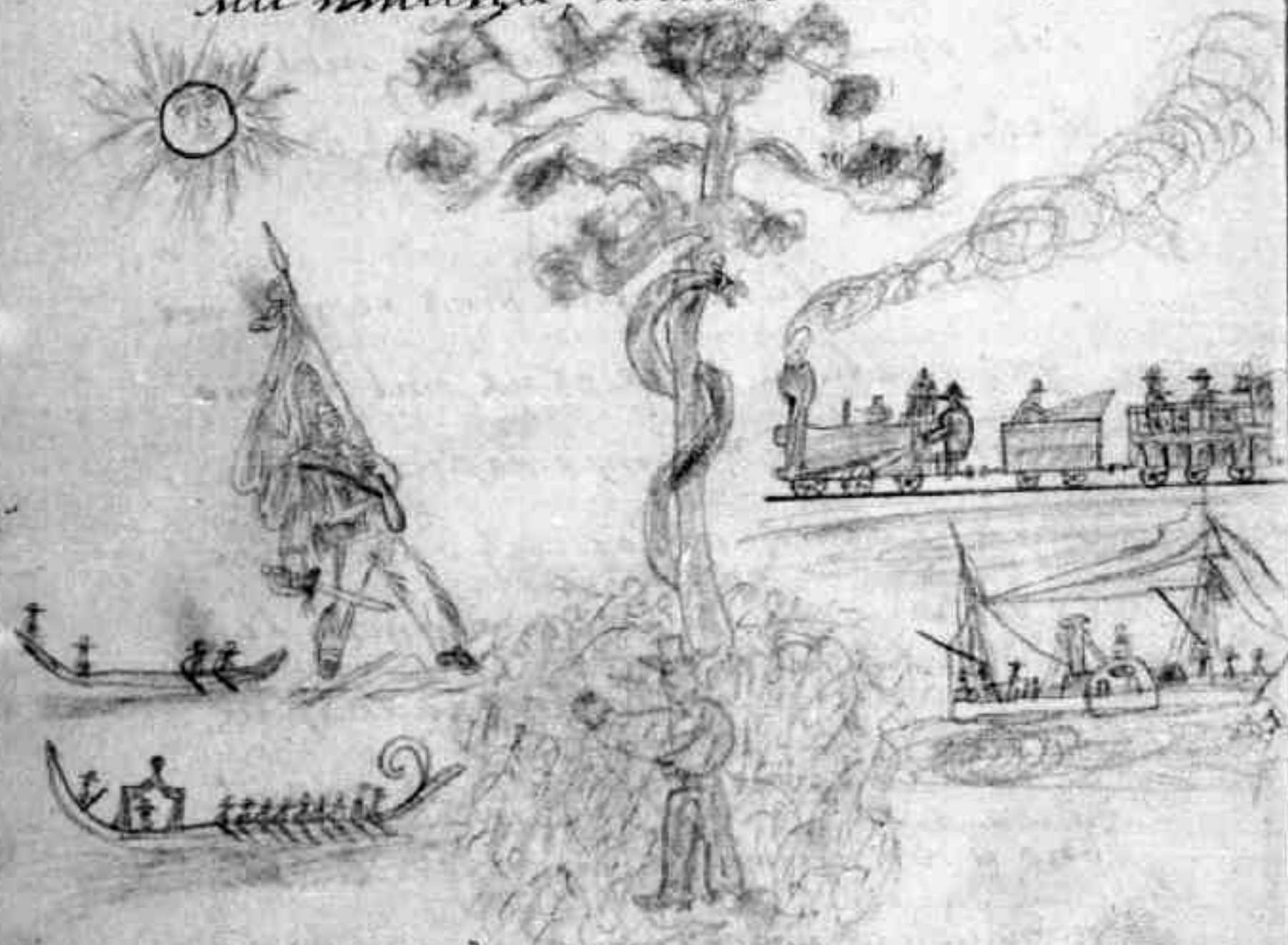
А понеже животътъ е малкии
на человѣкъ отъ сѣко нѣщо, доби-
дѣдъ си душата, и се оставихъ
отъ това бедъсвѣтно напъренъ,
е, шре противъ естество и вѣра,
та, като си напанихъ чечеловѣ-

Както изобретява безбройни и скъпи
 тва за да си заназни живота, тъй
 както се насърдиха на него, дооб. ни
 нещо на ума, какво да направя да
 мога да се захраня отъ дивите зв.
 рове, могава отидохъ та наограхъ.
 няколко порфири (тървѣ) търсие ка.
 што направихъ на споние та ги
 навързахъ стелнато едины одру
 чи около дървото между кюни.
 те, също както и вное частно гнѣ.
 зѣе, обаче покрито отъ секаотъ, и въ
 както и рѣка, вѣтъ въ оизи търне.
 стия кафеъ презъ една дупка, ко.
 ято бѣхъ оставилъ карогно, и трѣхъ
 вѣтвѣхъ затушиха отъ вѣтвѣтъ е.
 динъ и дрѣвостъ спонѣ; мол кафеъ
 бѣхъ направилъ до махова и куренъ
 и гестотдрѣвостенъ, защото едъ чепѣкъ

явахъ въ него безъ стравъ и шумѣна
 отъ оизи зѣна, и въгователно бѣхъ
 както ма рѣкѣтъ. одитренъ етъ догу.
 ми и търсие около вѣрѣтъ, и го ма.
 кова бѣше гестотъ отивнѣтъ мол ка.
 феъ, защото нито едъ и нито едъ про.
 бондане.

Около двата гаса отъ мору-та
 рухъ да свирѣ омае зѣна, отъ както
 едъ унашихъ и трѣперихъ, на.
 каждъ гѣ бѣхъ захраненъ дообѣ, обаче
 едъ бѣхъ много унашихъ, тъй ка.
 то едъ додливнѣ зѣна та захвѣри
 едъ и едъ спиеме на дървото, отъ бѣ.
 то и допириване на релѣтъ;
 потрудѣ едъ дованѣ да просѣе кафе.
 самъ, обаче не пуето и духа куртѣте
 нахи отъ вѣтеръ та доръ бѣхъ нѣ
 паземе нѣ както корнѣта и вѣкол

мишка, на поит на отсриване първ.
хипноса се отъ тукъ; защото манс,
кашките зми & криха исл неже
рент, отъ страха на едни воле,
ни тмици, който ги едъха.

Прорее, како иврт селмзето
иватсодисе кафеа одаре како у-
прѣд, защото свабъ се мано-